

ಚೆಣ್ಣ ರ ಚಾವಡಿ

ಪ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿ

ಹಣ ಮತ್ತು ಜಳಣ್ಣು

ದೇರೆ ತವನ್ನಾಳುವ ರಾಜನ ಮಗನಿಗೂ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಮಗನಿಗೂ ಗಾಥವಾದ ಗೇಳಿತನವಿತ್ತು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಆಪ್ತಿ-ಉಟ ಒಬ್ಬರೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ಸಲ ರಾಜನ ಮಗ, 'ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸುಖಿಪಡಲು ಮುಖ್ಯವಾದುದು ಹಣ. ಹಣ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಪನು ಬೇಕಾದರೂ ಸಾಧಿಸಬಹುದು' ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಮಗ, 'ಇದು ತಪ್ಪು ಕಲ್ಲನೇ. ಜಾನ್ಯೇಲ್ಲಿಲ್ಲದವನ ಬೇ ಎಪ್ಪು ಹಣವಿದ್ದರೂ ಸುಖಿಪಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ' ಎಂದು ವಾದಿಸಿದ. ಆದರೆ ರಾಜನ ಮಗ ತನ್ನ ಮಾತೇ ಸರಿಯೆಂದು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡ. 'ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಮಾತುಗಳ ಪರಿಷ್ಕೇ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾವು ಬೇರೆ ಉಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸತ್ಯ ಪರಿಷ್ಕೇ ಮಾಡಬೇಕೇ. ನೀನು ಕೃತುಂಬ ಹಣ ತೇಗೆದುಕೊ. ನಾನು ಬರಿಗ್ಯಾಯಿದ್ದಿ ಹೊರಡುತ್ತೇನೇ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ. ಇಬ್ಬರೂ ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಿದೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಡುತ್ತಿರು.

ರಾಜಕುಮಾರ ಒಂದು ನಗರವನ್ನು ಸೇರಿದ. ಅವನ ಬಳಿ ಹಣವಿರುವುದು ಹಲವು ಯುವಕರಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಅವರು ಅವನ ಗೇಳಿತನ ಬಯಸಿ ಸನಿಹ ಬಂದರು. ಅವರ ಹೋಸ ರಾಜಕುಮಾರನಿಗೆ ತಿಳಿಯಲ್ಲ. ಹೋಸ ಗೇಳಿಯರ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲ ವಿಚುರ ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಅವನ ಕೈ ಬರಿದಾದ ಶಾಡಲೇ ಗೇಳಿಯರು ಅವನ ಸಂಗ ತೋರೆದರು. ಜೀವನಕ್ಕೆ ಗಮಿಯಲ್ಲದ ದೇರಾಜಕುಮಾರ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಮಗನನ್ನು ಹುಡುಕುಕೊಂಡು ಹೊರಟ. ಅವನು ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥ ದಿನ ಉರಿನಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಾಠ ಕಲಿಸಿ, ಇನ್ನಾರ್ಥ ದಿನ ರೈತರ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನೇರವಾಗಿ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ರಾಜಕುಮಾರನಿಗೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಯಿತು. 'ಗೇಳಿಯಾ, ತಂದಿರುವ ಹಣವೆಲ್ಲ ಮುಗಿಯಿತು. ನನಗೆ